

Sâlihler zincirinden bir demet

Ethem Bey: “Hazret-i Yusuf’un (as) kardeşi Bünyâmin, Hz. Yahyâ, Hz. Üzeyir ve Hz. Meryem’in babası İmrân peygamber midirler?”

Bünyâmin, Hazret-i Yusuf’un (as) öz kardeşidir. Kur’ân âyetlerine, “Yusuf’un kardeşi”¹ olarak giren zatın Bünyâmin olduğu rivayet edilir. Peygamber olduğu konusunda her hangi bir haber mevcut değildir. Hz. Yusuf’un (as), üvey kardeşlerince kuyuya atılmasından sonra babası Hz. Yakub’un (as) teselli kaynağı Bünyâmin olmuştur.

Hz. Yahya (as), Hazret-i Zekeriya’nın (as) yaşlılıkta ve kısır hanımından Allah’ın bir ikramı olarak dünyaya gelen oğludur. Kur’ân’da adı geçer. Cenâb-ı Hak şöyle buyurur: “Dünyaya geldiğinde, ‘Ey Yahya, Tevrat’a kuvvetle yapış!’ dedik. Ve daha çocukluğunda ona ilim ve hikmet verdik. Ona tarafımızdan bir şefkat ve günahlardan temizlik verdik. O da takva sahibi bir kul oldu. Anne ve babasına iyilik ederdi. Onlara karşı zorba ve isyankâr değildi. Doğduğu gün de, öldüğü gün de, diri olarak kabrinden çıkacağı gün de selâm onun üzerinedir.”²

Hazret-i Yahya’ya peygamberlik verilmiştir. Küçüklüğünde Tevrat’la amel etti. İsrailoğullarına Tevrat hükümlerine göre vaaz ve nasihatlerde bulundu. Hazret-i Musa’nın (as) şeriatına göre amel ederken, Hazret-i İsa’nın (as) peygamber olması üzerine Hazret-i İsa’yı (as) tasdik etti ve Hazret-i İsa’nın (as) şeriatıyla amel etmeye başladı.³

Hz. Üzeyir (as), Kur’ân’da adı geçen salihlerdendir. Peygamber olup olmadığı konusunda sahih bir bilgiye sahip değiliz. Tevrat’ı ezberleyerek yazmış ve tahrif olmaktan korumuştur. Yahudiler kendisine “Allah’ın oğludur” dediler. Kur’ân şöyle buyurur: “Yahudiler, ‘Üzeyir Allah’ın oğludur’ dediler. Hıristiyanlar da, ‘Mesih Allah’ın oğludur’ dediler. Bu onların uydurdukları sözlerdir.”⁴

Bakara Sûresinde isim verilmeksizin, öldükten sonra dirilişin hak olup olmadığını Allah’a soran bir kimsenin bir delil ve ibret olmak üzere öldürüldüğü ve yüz sene sonra diriltildiğinden bahsedilir. Bu kimsenin Hazret-i Üzeyir (as) olduğu, yüz sene sonra yeniden dirilmesi üzerine Yahudiler tarafından “Allah’ın oğlu” olarak vasıflandırıldığı söylenir. Âyet şöyledir: “O kimseyi görmedin mi ki: Yıkılıp harabeye dönmüş bir beldeye uğramıştı. Kendi kendine: ‘Acaba Allah bu beldeyi öldükten

sonra nasıl diriltecek?’ dedi. Allah da onu öldürüverdi. Ve yüz sene öylece bıraktı. Sonra tekrar diriltip: ‘Bu halde ne kadar kaldın?’ diye sordu. O da, ‘Bir gün veya bir günden daha az’ diye cevap verdi. Allah ise: ‘Yüz sene ölü kaldın!’ buyurdu. ‘İşte yiyecek ve içeceğine bak ki, hiçbiri bozulmamış! Bir de merkebine bak! Kemikleri nasıl birbirinden ayrılmış! Senin yüz sene ölü kaldığını gösterir. Seni ise, insanlara bir delil olsun diye öldürüp dirilttik. Şimdi de kemiklere bak. Onu nasıl yerli yerine koyup et giydiriyoruz.’ O da bu delilleri böylece apaçık görünce, ‘Bildim ki, Allah her şeye kadirdir!’ dedi.5

İmran ise Hazret-i Meryem’in babası, Hazreti İsa’nın (as) dedesidir. İmran’ın bağlı bulunduğu Maşan oğulları Benî İsrail’in gerek saltanat, gerekse din işleri bakımından reisleri idi. Bundan dolayı bu ailenin İsrailoğulları üzerinde büyük nüfuzları ve şöhretleri vardı.

İmran ailesi mânâsında bulunan “Âl-i İmran”, Kur’ân’ın 3. sûresinin adıdır. Kur’ân İmran ailesinden mübarek bir aile olarak bahseder. Fakat İmran’ın peygamber olduğu konusunda her hangi bir haber mevcut değildir.

İmran’ın eşi Hanne yaşlanmış olmasına rağmen çocuk sahibi değildi, fakat çocuk sahibi olmak istiyordu. Bir çocuk vermesi için Cenâb-ı Hakka ihlâs içinde duâ ediyordu. Bir gün hamile kaldığını öğrenince çok sevindi. Allah’ın bu büyük lütfuna karşılık karnındaki çocuğu Mescid-i Aksâ’nın hizmetine adamaya karar verdi. Şöyle duâ etti: “Ya Rab! Ben karnımdaki çocuğu dünya meşguliyetlerimden uzak bir kul olarak Senin ibadetine adadım. Bunu benden kabul buyur. Muhakkak Sen her şeyi işitir ve her şeyi bilirsin.”6

Çocuk doğmadan önce İmran vefat etti. Doğan çocuk ise bir kız çocuğu idi. Hanne duâsının kabul olmadığını zannetmiş ve çok üzülmüştü. Kur’ân’dan dinleyelim: “Sonra onu doğurup kız olduğunu görünce, ‘Rabbim! Ben kız doğurdum’ dedi. Allah ise onun ne doğurduğunu biliyordu. ‘Benim istediğim erkek çocuk, kız gibi değildir. Ben ona Meryem adını verdim. Onun ve neslinin kovulmuş şeytanın şerrinden korunması için Sana sığındım’ dedi. Rabbi Onun adağını güzel bir sûrette kabul etti. Meryem’i güzel bir çiçek gibi yetiştirdi. Ve Zekeriyâ’nın (teyzesinin kocası) himayesine verdi. Zekeriyâ ne zaman Meryem’in bulunduğu mihraba girse, onun yanında yiyecek ve içecek bulurdu. O: ‘Ya Meryem! Bunlar sana nereden geldi?’ diye sorar, Meryem de: ‘O Allah katındandır’ derdi. Muhakkak Allah dilediğini hesapsız şekilde rızıklandırır.”7

Allah’ın selâmı Kur’ân’da adı geçen cümle sâlihlerin üzerine olsun. Âmin.

Dipnotlar:

- 1- Yûsuf Sûresi, 12/8, 69, 76
- 2- Meryem Sûresi, 19/12, 13, 14,15
- 3- Âl-i İmrân Sûresi, 3/39
- 4- Tevbe Sûresi, 9/30
- 5- Bakara Sûresi, 2/259
- 6- Âl-i İmrân Sûresi, 3/35
- 7- Âl-i İmrân Sûresi, 3/36, 37